

Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ:

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα σε όλους. Θα ήθελα να ευχαριστήσω καταρχάς το Κέντρο Ερευνών Προοδευτικής Πολιτικής για την πρόσκληση και να το συγχαρώ για την πρώτη του εκδήλωση. Εύχομαι να πάει καλά, διότι είναι πολύ σημαντικό για τα μεγάλα θέματα που απασχολούν την κοινωνία μας να αναπτύσσεται ένας προβληματισμός, ο οποίος να είναι ένας προβληματισμός ψύχραιμος, ένας προβληματισμός που να βασίζεται πάνω σε πραγματικά δεδομένα και στη γνώση των πραγμάτων και που βοηθάει και όλους εμάς τους πολιτικούς- υπάρχουν αρκετοί πολιτικοί όπως βλέπετε σε αυτό το πάνελ -, να παίρνουμε αποφάσεις καλύτερες για το μέλλον του τόπου.

Θα ξεκινήσω με ορισμένες διαπιστώσεις που θα τις αναλύσω περισσότερο στη συνέχεια, σε σχέση με το θέμα της σημερινής εκδήλωσης. Μια πρώτη δική μου διαπίστωση,- αν και μπορεί να μη συμφωνούν όλοι-, αλλά η δική μου διαπίστωση είναι ότι οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας σήμερα είναι καλές, είναι σαφώς καλύτερες απ' ό τι ήταν πριν από μερικά χρόνια. Νομίζω ότι αυτό είναι και αποτέλεσμα και της συνέπειας και της αποτελεσματικότητας με την οποία εφαρμόζεται το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της σημερινής Κυβέρνησης.

Και πιστεύω ότι αν υπάρχει συνέχεια και συνέπεια και επιμονή στην εφαρμογή αυτού του προγράμματος, τα πράγματα θα γίνονται ακόμη καλύτερα στις μέρες που έρχονται. Το δεύτερο είναι ότι ο προϋπολογισμός του 2007 χτίζει πάνω στις γερές βάσεις που τέθηκαν τα προηγούμενα χρόνια όχι μόνο απ' τη σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και από άλλες κυβερνήσεις στο παρελθόν που επεδίωξαν και πέτυχαν την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ.

Ακόμα και για μας που διαφωνούσαμε με τις επιλογές της πολιτικής που χρησιμοποιήθηκε για την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ίδια η επιλογή είναι μια σημαντική επιλογή η οποία πιστεύω ότι έχει καθορίσει με εξαιρετικά αποφασιστικό τρόπο το μέλλον της οικονομίας μας. Και παρότι πιστεύω ότι θα έπρεπε πολλά απ' τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα να τα είχαμε αντιμετωπίσει νωρίτερα, δεν παύει να είναι γεγονός ότι είναι καλύτερα να βρίσκεται μία χώρα μέσα στη Νομισματική Ένωση και να προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα, παρά να βρίσκεται απ' έξω και να προσπαθεί να μπει.

Το τρίτο σημείο είναι ότι οι μεταρρυθμίσεις που εφαρμόζουμε και εκείνες που προγραμματίζουμε για το επόμενο διάστημα, αποσκοπούν σε μία οικονομία ανταγωνιστική και αποτελεσματική και ο προϋπολογισμός είναι ένα απ' τα μέσα, ίσως το κυριότερο μέσο για αυτούς τους στόχους, όπως είναι και το κυριότερο μέσο για να επιτευχθεί και ο τρίτος στόχος της οικονομικής πολιτικής και της κοινωνικής πολιτικής, που είναι η καλύτερη διανομή του εισοδήματος.

Διότι μια οικονομία πρέπει να είναι αποτελεσματική και ανταγωνιστική προκειμένου να αναπτύσσεται, αλλά πρέπει να είναι και σε θέση να μοιράζει τους καρπούς της οικονομικής ανάπτυξης με ένα τρόπο που να εξυπηρετεί το αίσθημα της δικαιοσύνης.

Η τέταρτη παρατήρηση έχει να κάνει με το τι είναι προοδευτική πολιτική και παίρνω την ευκαιρία απ' την ονομασία του Κέντρου. Προοδευτική πολιτική είναι η πολιτική που κινεί τα πράγματα προς τα εμπρός. Είναι μια παθολογία μεν, αλλά δεν πρέπει να την ξεχνάμε. Και στο τομέα της

οικονομίας αυτό σημαίνει προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης, αύξηση της απασχόλησης και βελτίωση της κοινωνικής συνοχής. Και αυτό το τρίπτυχο είναι και το βασικό τρίπτυχο που κινεί και που οδηγεί την οικονομική πολιτική. Τώρα έρχομαι στον ίδιο τον προϋπολογισμό. Ο

προϋπολογισμός του 2007, ασφαλώς βασίζεται πάνω στο τι συνέβη τα προηγούμενα χρόνια, αλλά κυρίως στο τι συνέβη τους προηγούμενους 33 μήνες. Θέλω να απαριθμήσω το τι συνέβη τους προηγούμενους 33 μήνες. Το πρώτο είναι ότι είχαμε μεγάλη πρόοδο στον τομέα της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Είναι ένας τομέας ο οποίος μετά το 2000 παραμελήθηκε, με αποτέλεσμα να φτάσει το έλλειμμα το 2004 που ήταν και η χειρότερη χρονιά στο 7,8% του ΑΕΠ όταν οι υποχρεώσεις μας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν να είμαστε κάτω από το 3%.

Φέτος το έλλειμμα μειώνεται κάτω από το 3%, στο 2,6% του ΑΕΠ. Δε σημαίνει ότι επετεύχθη η δημοσιονομική εξυγίανση και ότι η Ελλάδα παύει να έχει δημοσιονομικά προβλήματα. Σε καμιά περίπτωση κανείς δεν θα μπορούσε να ισχυριστεί κάτι τέτοιο. Η προσπάθεια για δημοσιονομική εξυγίανση πρέπει να συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια, διότι και στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης έχουμε συγκεκριμένες υποχρεώσεις: να είμαστε με ισοσκελισμένους ή ελαφρά πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, κάτι που ισχύει για όλες τις χώρες της Ευρωζώνης. Αλλά εμείς έχουμε και την επιπλέον υποχρέωση να το κάνουμε και σχετικά γρήγορα, διότι είμαστε απ' τις χώρες που έχουμε πάρα πολύ υψηλό δημόσιο χρέος. Και όσο μεγαλύτερο είναι το δημόσιο χρέος που έχει μία οικονομία και μία χώρα ειδικά στην ευρωζώνη, τόσο μεγαλύτερη είναι η πίεση να πετύχει αυτό το στόχο των ισοσκελισμένων ή ελαφρά πλεονασματικών προϋπολογισμών.

Έχουμε μια στόχευση, το αργότερο μέχρι το 2012 να έχουμε φτάσει σε ισοσκελισμένους ή ελαφρά πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Αυτή είναι η υποχρέωσή μας όπως είπα στο πλαίσιο του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα τον πετύχουμε με βήματα, τα οποία είναι τα ελάχιστα δυνατά, που επιτρέπουν οι ευρωπαϊκοί κανόνες μετά την αναθεώρηση του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Όλες οι χώρες που έχουν ελλείμματα είναι υποχρεωμένες να κάνουν βήματα προσαρμογής της τάξης του μισού τοις εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος κάθε χρόνο. Αν η Ελλάδα το κατορθώσει αυτό ξεκινώντας από το 2,6% θα φτάσει μετά το 2010 σε ισοσκελισμένους ή ελαφρά πλεονασματικούς προϋπολογισμούς.

Μια δεύτερη συνέπεια της οικονομικής πολιτικής είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Είχαμε μια πορεία μακράς οπισθοδρόμησης σε σχέση με τους άλλους εταίρους μας. Αυτή η πορεία της οπισθοδρόμησης στην ανταγωνιστικότητα ανεκόπη το 2005, χωρίς να σημαίνει ότι έχουν λυθεί τα προβλήματα της ανταγωνιστικότητας. Είναι θετικό ότι με βάση την έκθεση του «Institute Manager Development» η Ελλάδα βελτιώθηκε κατά 8 θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας το 2005. Είναι θετικό ότι οι εξαγωγές αυξάνονται με ρυθμούς που είναι πολλαπλάσιους από εκείνους του ονομαστικού ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος γιατί συνεισφέρουν περισσότερο στην ανάπτυξη και είναι θετικό ότι και ο τουρισμός ανακάμπτει με θεαματικούς ρυθμούς.

Παράλληλα βεβαίως παραμένουν οι διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας και στον τομέα της παραγωγής αλλά κυρίως στη

λειτουργία του δημόσιου τομέα και πρέπει να συνεχίσουμε την προσπάθεια για τη βελτίωσή τους.

Το τρίτο στοιχείο μέσω του οποίου θα πρέπει να δούμε τον προϋπολογισμό είναι η σχέση του με την αναπτυξιακή διαδικασία. Πολλοί πίστευαν ότι όταν ξεκίνησε η προσπάθεια της δημοσιονομικής προσαρμογής στο τέλος του 2004, ότι ήταν τόσο μεγάλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζαμε, που κάθε προσπάθεια αντιμετώπισης θα οδηγούσε την οικονομία σε στασιμότητα αν όχι σε ύφεση, και μάλιστα είχαμε και προβλέψεις περί αυτού, καταστροφολογικές προβλέψεις, οι οποίες ευτυχώς δεν ευοδώθηκαν. Είχαμε και προβλέψεις από τους ίδιους τους διεθνείς Οργανισμούς που ήταν αρκετά απαισιόδοξες.

Παρά την μεγάλη δημοσιονομική προσαρμογή που έγινε και παρά τις διεθνείς αντιξοότητες που αντιμετωπίσαμε τα τελευταία δύο χρόνια, όπως για παράδειγμα η μεγάλη αύξηση των τιμών του πετρελαίου ή η ασθενική ανάπτυξη που υπήρχε στην ευρωζώνη, με την πολιτική που ακολουθήθηκε η ανάπτυξη ενισχύθηκε.

Η ανάπτυξη όπως γνωρίζετε το 2005 ήταν στο 3,7%, γιατί το 2005 ήταν μια πολύ κακή χρονιά για την ευρωζώνη και το 2006 ήδη η ανάπτυξη φαίνεται ότι ξεπερνά τις προβλέψεις που είχαμε και φαίνεται ότι θα ξεπεράσει πια το 4% γιατί το πρώτο εξάμηνο ήταν στο 4,1%, το τρίτο τρίμηνο ήταν στο 4,4% και εκτός αν έχουμε καταστροφικές επιδόσεις αυτό το τρίμηνο θα ξεπεράσουμε με σιγουριά πια το 4%. Αυτό είναι κάτι που ξεπερνά τις προβλέψεις του προϋπολογισμού.

Και έρχομαι στο τέταρτο θέμα που είναι και αυτό πολύ σημαντικό νομίζω και που έχει να κάνει με την κοινωνική συνοχή. Υπάρχουν πολλοί δείκτες κοινωνικής συνοχής. Αυτό που κοιτάζουν οι περισσότεροι καταρχάς είναι το ποσοστό ανεργίας και παρά τις προβλέψεις ότι μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες το ποσοστό ανεργίας θα εκτινασσόταν, αυτό ευτυχώς έχει μειωθεί. Τον Μάρτιο του 2004 ήταν στο 11,3%, τώρα το δεύτερο τρίμηνο του 2006 είναι στο 8,8% με τάση να μειωθεί ακόμη περισσότερο.

Παράλληλα σε αυτή τη διετία που ήταν μια δύσκολη διετία για τον προϋπολογισμό βρήκαμε τους πόρους για να δώσουμε πολύ μεγαλύτερες αυξήσεις, διπλάσιες από τον πληθωρισμό και στις συντάξεις του ΟΓΑ και στο ΕΚΑΣ, και μάλιστα με τον προϋπολογισμό του 2007 προβλέπονται πια αυξήσεις των συντάξεων του ΟΓΑ και του ΕΚΑΣ που είναι εξαπλάσιες του πληθωρισμού.

Και βέβαια θα πετύχουμε από τον Ιανουάριο του 2008 το στόχο για ΕΚΑΣ ύψους 230 ευρώ τον μήνα και για σύνταξη του ΟΓΑ 330 ευρώ τον μήνα, και αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί η μεγαλύτερη κατηγορία συμπολιτών μας που έχει ανάγκη από τον προϋπολογισμό είναι οι συνταξιούχοι και ειδικά αυτοί που έχουν τις πολύ χαμηλές συντάξεις. Και για το επίδομα ανεργίας -διότι οι άνεργοι επίσης αντιμετωπίζουν προβλήματα-, προβλέπεται μια ουσιαστική αύξηση το 2007 κατά 18%.

Υπάρχουν και κάποια άλλα στοιχεία που θα μπορούσε κανείς να απαριθμήσει σαν υπόβαθρο για τη συζήτηση του προϋπολογισμού, όπως για παράδειγμα η επιτάχυνση της πραγματικής σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία χρόνια που έχουμε εμείς ανάπτυξη δεν έχει τόσο μεγάλη ανάπτυξη. Ήδη το κατά κεφαλή ακαθάριστο εγχώριο προϊόν πλησιάζει πλέον το 80% του μέσου όρου των 15.

Η Ελλάδα έχει ξαναμπει στο διεθνή επενδυτικό χάρτη, αυτό

πιστοποιείται από μεγάλες άμεσες ξένες επενδύσεις που έγιναν μέσα στο 2006, με την αποκρατικοποίηση της Εμπορικής Τράπεζας αλλά και με την εξαγορά της ALPHA Ασφαλιστικής ή με τη συμμετοχή της «AXFA» στην ALPHA Ασφαλιστική. Είχαμε άμεσες ξένες επενδύσεις που έχουν ξεπεράσει τα 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ, - είχαμε πάρα πολλά χρόνια να δούμε τόσο μεγάλες ξένες επενδύσεις και είναι και μια τάση που συνεχίζεται και νομίζω ότι δεν πρέπει να μας διαφύγει, γιατί έχει τεράστια σημασία ότι η Ελλάδα γίνεται όλο και πιο εξωστρεφής και ενισχύει το ρόλο της ως οικονομικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Αυτό το βλέπουμε και με τις μεγάλες επενδύσεις που κάνουν οι ελληνικές επιχειρήσεις στην ευρύτερη περιοχή. Είχαμε ήδη και μια πολύ μεγάλη επένδυση από την Τράπεζα που μας φιλοξενεί σήμερα, την Εθνική Τράπεζα στην Τουρκία, κάτι που πριν από μερικά χρόνια θα θεωρείτο αδιανόητο.

Και με αυτά τα δεδομένα νομίζω το ότι υπάρχει πρόοδος και ότι η πολιτική είναι προοδευτική, δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Γιατί κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν μειώνεται η ανεργία, κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν έχουμε δυναμική ανάπτυξη ή ότι δεν έχουμε βελτίωση των εξαγωγών με ξένες επενδύσεις.

Η πρόοδος είναι και ορατή και μετρήσιμη. Βεβαίως αυτό δεν σημαίνει ότι επειδή υπάρχει πρόοδος έχουν εξαλειφθεί όλα τα προβλήματα. Πολλά προβλήματα παραμένουν και πολλά από τα προβλήματα που χαρακτήριζαν τους προηγούμενους προϋπολογισμούς εξακολουθούν και χαρακτηρίζουν το φετινό προϋπολογισμό και θα βαραίνουν και άλλους προϋπολογισμούς.

Όλοι θα θέλαμε να είχαμε περισσότερους πόρους στη διάθεσή μας για κοινωνικές και οικονομικές προτεραιότητες, όμως ξέρουμε ότι οι πόροι είναι περιορισμένοι. Όταν δίνουμε σχεδόν 10 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο για εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, για τόκους εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους - δεν μιλάω για τα χρεολύσια, τα χρεολύσια είναι ανακύκλωση του χρέους-, αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο ποσό και οφείλεται στο μεγάλο ύψος του δημοσίου χρέους που συσσωρεύσαμε τα προηγούμενα χρόνια και θα πρέπει να περάσουν πολλά χρόνια για να μπορέσουμε να πούμε ότι αυτό το αντιμετωπίσαμε αποτελεσματικά.

Επίσης διαθέτουμε συγκεκριμένους πόρους για συγκεκριμένες δαπάνες. Ο προϋπολογισμός φέτος έχει σαφή στόχευση σε κοινωνικές προτεραιότητες. Δίνει πολύ μεγάλη έμφαση στην αύξηση των επιδομάτων του ΕΚΑΣ και των συντάξεων του ΟΓΑ όπως και δίνει και πολύ μεγάλη έμφαση στην ελάφρυνση των μικρών και μεσαίων εισοδημάτων μέσω της φορολογικής μεταρρύθμισης. Αν θέλετε κάποια στοιχεία που τον διαφοροποιούν από τους προηγούμενους προϋπολογισμούς είναι αυτά ακριβώς τα παρακάτω στοιχεία:

- με τη φορολογική μεταρρύθμιση ένα μέρος των πόρων που εξοικονομήσαμε με την δημοσιονομική εξυγίανση μεταφέρεται πια, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η δημοσιονομική ισορροπία, στην ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων και των μεσαίων εισοδημάτων και των μικρών εισοδημάτων γενικότερα,.

Σε καμιά περίπτωση δε σημαίνει εφησυχασμό ο φετινός προϋπολογισμός και δε σημαίνει ότι μπορούμε να επαναπαυόμαστε, ούτε να καθυστερούμε, διότι ο βασικός στόχος της πολιτικής πρέπει να είναι να

εδραιώσουμε ακόμα πιο στέρεες βάσεις ώστε η πρόοδος που έχει επιτευχθεί να γίνει αυτοτροφοδοτούμενη. Να μην πέσουμε δηλαδή πάλι στις μεταπτώσεις των κύκλων καλής εξέλιξης της οικονομίας που ακολουθείται από κακή εξέλιξη της οικονομίας.

Υπάρχουν πολλές προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Η επιχειρηματικότητα στη χώρα μας ακόμα αντιμετωπίζεται με δυσπιστία για να μην πω με αρνητικό τρόπο από πολλούς και πρέπει ένας απ' τους κεντρικούς στόχους της πολιτικής να είναι να ενθαρρύνει την επιχειρηματικότητα, διότι η επιχειρηματικότητα είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το νέο οικονομικό υπόδειγμα που επιχειρεί να επιβάλει και να προωθήσει η σημερινή Κυβέρνηση.

Η ανάπτυξη που είχαμε τα τελευταία χρόνια έχει έρθει από πρωτοβουλίες επιχειρηματικότητας, δεν έχει έρθει από το δημόσιο τομέα. Ο δημόσιος τομέας ελάχιστη συμβολή είχε τα τελευταία δύο χρόνια στην ανάπτυξη. Επίσης, είναι σημαντικό να συνεχίσουμε στο διεθνή προσανατολισμό που όλο και περισσότερο αποκτάει η ελληνική οικονομία.

Η εξωστρέφεια της οικονομίας στο σύνολό της είναι απ' τα μεγάλα στοιχεία, όχι μόνο αναφορικά με το ρόλο της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και με τον ρόλο της Ελλάδας στην Ευρώπη και στη νέα παγκόσμια οικονομία.

Η εκπαίδευση είναι ένας πολύ σημαντικός παράγοντας για τη γενικότερη πρόοδο της χώρας και για την οικονομία, και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έστω και αν πολλοί τη χαρακτηρίζουν ως σχετικά δειλή και ότι θα έπρεπε ίσως να είναι και πιο τολμηρά τα βήματα, είναι μονόδρομος για τη χώρα και θα πρέπει όλες οι πολιτικές δυνάμεις να συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και την αλλαγή των δομών της εκπαίδευσης στη χώρα μας, διότι είναι αποδεδειγμένο και για όλους εμάς που είτε έχουμε παιδιά σε ηλικίες εκπαίδευσης, είτε έχουμε εμπειρία με την εκπαίδευση, ότι η εκπαίδευση στη χώρα μας βρίσκεται σε αδιέξοδο.

Είμαστε ακόμα πολύ πίσω στα θέματα των επενδύσεων σε έρευνα και καινοτομία όχι μόνο επειδή δεν ξοδεύει το κράτος, γιατί το κράτος ξοδεύει αρκετά,- ξοδεύει περίπου όσο ξοδεύουν και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης-. Αλλά είμαστε πάρα πολύ πίσω στις επενδύσεις σε έρευνα και καινοτομία, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα, όπου στον ιδιωτικό τομέα δεν γίνονται αρκετές επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες και σε έρευνα και καινοτομία. Είναι μια διαρθρωτική αδυναμία της οικονομίας που πρέπει να την αντιμετωπίσουμε.

Στα θέματα της κοινωνικής συνοχής παρά την πρόοδο που έχει συντελεστεί υπάρχουν πολύ μεγάλα περιθώρια για περισσότερα βήματα.

Υπάρχουν πολλά περιθώρια για την απελευθέρωση αγορών όπως είναι η αγορά ενέργειας ή για θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος. Γι' αυτό ανέφερα όλους αυτούς τους τομείς για να τονίσω ότι κανείς μας δεν μπορεί να εμφανίζεται ικανοποιημένος απ' την μέχρι σήμερα λειτουργία της οικονομίας μας.

Έχει ακόμα μεγάλες διαρθρωτικές αδυναμίες και υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρόν για όποιον θέλει να ασχοληθεί, και για όσους από εμάς στην πολιτική ασχολούμαστε ενεργά με την προώθηση των μεταρρυθμίσεων, διότι χρειάζονται πολλές μεταρρυθμίσεις ακόμα στη χώρα για να μπορέσουμε να φτάσουμε σε σημείο που να μπορούμε να πούμε ότι τα πράγματα πια είναι ικανοποιητικά και μπορούμε κάπως να εφησυχάσουμε.

Διότι η πολιτική των μεταρρυθμίσεων αν θέλει κανείς να συνοψίσει με λίγα λόγια, είναι πως θα καταφέρουμε ως κοινωνία να ξεπεράσουμε την αδράνεια του status quo, πως θα κατορθώσουμε να προσαρμοζόμαστε με ρυθμούς βέβαιο που να αντέχει η κοινωνία, γιατί κανείς δεν μπορεί να συζητάει για άλλου τύπου ρυθμούς, τα διαρκώς μεταβαλλόμενα δεδομένα και τα εσωτερικά και τα διεθνή.

Δε νομίζω ότι βάζει κανείς μας ένα θέμα να μην αλλάξουν τα πράγματα. Όλοι θεωρούμε ότι πρέπει να αλλάξουν τα πράγματα. Μπορεί να διαφέρουν οι απόψεις μας στο πως πρέπει να αλλάξουν ή με τους ρυθμούς με τους οποίους πρέπει να αλλάξουν, αλλά κανείς νομίζω και φαντάζομαι και κανείς απ' το πάνελ δεν θα υποστηρίξει ότι τα πράγματα πρέπει να μείνουν όπως είναι και να τα αφήσουμε να λειτουργήσουν από μόνα τους.

Το ερώτημα για να κλείσω για τις προοπτικές, -γιατί ένα μέρος της συζήτησης έχει να κάνει με τις προοπτικές-, είναι ποιες μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν (και όχι αν πρέπει να γίνουν μεταρρυθμίσεις), πως θα γίνουν, πως θα κλιμακωθούν μέσα στο χρόνο και πως θα καμφθούν οι αντιδράσεις αυτών που ταυτίζονται με τη συντήρηση.

Και αυτά τα στοιχεία που είναι απαραίτητα στοιχεία ενός αξιόπιστου προγράμματος μεταρρυθμίσεων, είναι αυτά που μας απασχολούν. Εγώ προσωπικά θεωρώ ότι στην προώθηση των μεταρρυθμίσεων υπάρχει μια χρυσή τομή, διότι υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να δημιουργηθούν αποσταθεροποιητικές τάσεις αν πας πολύ γρήγορα και δεν έχεις μαζί σου την κοινωνία και υπάρχει πάντα και ο κίνδυνος βέβαιο να μην προχωρήσεις καθόλου.

Γι' αυτό μια αποτελεσματική πολιτική μεταρρυθμίσεων πρέπει να έχει τρεις απαραίτητες προϋποθέσεις. Η πρώτη είναι σαφή στόχευση για την αλλαγή των οικονομικών και των κοινωνικών θεσμών. Πρέπει να είναι σαφής η στόχευση. Να υπάρχει στόχος και σαφής θέση για τον επαναπροσδιορισμό των ρόλων κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Εγώ θεωρώ και η Κυβέρνηση θεωρεί ότι η παραγωγή είναι κυρίως έργο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αλλά και ότι η ρύθμιση των οικονομικών και των κοινωνικών σχέσεων ή η παροχή των δημοσίων αγαθών και το θέμα της διανομής του εισοδήματος είναι κυρίως έργο του κράτους.

Μια δεύτερη προϋπόθεση είναι ότι, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι οικονομικοί και κοινωνικοί περιορισμοί, η υφιστάμενη διάρθρωση της κοινωνίας και του κράτους, η υφιστάμενη διανομή του εισοδήματος, οι διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας, οι διαθέσιμοι πόροι. Και πρέπει να έχει υπάρξει επαρκής συζήτηση και διάλογος, ένα τρίτο στοιχείο, για τα επιμέρους στοιχεία της πολιτικής των μεταρρυθμίσεων.

Μπροστά στα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί απ' το παρελθόν από λάθος επιλογές, από αδράνεια και όχι από κακές προθέσεις, - γιατί δε νομίζω ότι κανείς μας αμφισβητεί τις προθέσεις των υπολοίπων-, αυτό που πρέπει να αντιπαρατάξουμε ως χώρα και αυτό που πρέπει να κάνουμε και εμείς ως Κυβέρνηση, είναι η θέλησή μας να αλλάξουμε και να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα.

Και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε με το μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα. Δε θα μπω σε λεπτομέρειες. Απλώς θα πάρω την ευκαιρία που μου δίνει το βασικό συστατικό του τίτλου, για να χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα για το τι είναι και τι δεν είναι προοδευτική πολιτική. Έχουμε σήμερα κάτι που απασχολεί την κοινή γνώμη, το τι γίνεται στον ΟΤΕ.

Ο ΟΤΕ για πάρα πολλά χρόνια λειτουργούσε ως κρατικό μονοπώλιο όπως ξέρετε, όπως και άλλες επιχειρήσεις στη χώρα μας που λειτουργούσαν ως κρατικά μονοπώλια. Και λειτουργούσαν με τις συνθήκες που επέτρεπε η μονοπωλιακή τους διάρθρωση, με συγκεκριμένους κανονισμούς προσωπικού, με συγκεκριμένες νοοτροπίες, με συγκεκριμένη αντιμετώπιση του καταναλωτή, με συγκεκριμένες επιδιώξεις αναφορικά με την κερδοφορία τους.

Για παράδειγμα η κερδοφορία ενός μονοπωλίου σχεδόν ποτέ δεν απειλείται, διότι ένα μονοπώλιο μπορεί πάντα να αλλάξει τις τιμές, δεν επηρεάζεται απ' τον ανταγωνισμό. Σήμερα ο ΟΤΕ δεν μπορεί να λειτουργεί με τον ίδιο κανονισμό που λειτουργούσε όταν ήταν κρατικό μονοπώλιο. Και η Κυβέρνηση αναγνωρίζοντας αυτό και προσπαθώντας να αποφύγει την τύχη που είχε για παράδειγμα η Ολυμπιακή, προβλέπει να διευκολύνει τον Οργανισμό να μπορεί να ανταγωνιστεί, γιατί λειτουργεί πια σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, να ανταγωνιστεί με όσους τον ανταγωνίζονται, χωρίς να έχει αυτά τα βαρίδια του παρελθόντος του όταν ήταν ακόμα μονοπώλιο.

Αυτή είναι η βάση των αλλαγών που επιχειρούνται. Ζητήσαμε από τη Διοίκηση και τους εργαζομένους του ΟΤΕ να συζητήσουν και τους δώσαμε άφθονο, σχεδόν δύο χρόνια, άφθονο χρόνο να συζητήσουν για το πώς θα μπορέσουν να αλλάξουν τα πράγματα. Σε κάποια πράγματα είχαν συμφωνήσει, για παράδειγμα στο θέμα της εθελουσίας εξόδου συμφώνησαν. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι συμφώνησαν και με μεγάλο κόστος ίσως για τον Οργανισμό αλλά συμφώνησαν και προχώρησαν οι αλλαγές αυτές. Στα θέματα όμως του κανονισμού προσωπικού δεν υπήρξε συμφωνία.

Θεωρεί η κυβέρνηση ότι υπάρχει ένα υπόδειγμα κανονισμού προσωπικού για τον ΟΤΕ που είναι κατάλληλο και αυτό είναι ο κανονισμός προσωπικού που ισχύει στην COSMOTE, που είναι μια από τις θυγατρικές εταιρείες του Οργανισμού και η οποία από τη δημιουργία της, από τη λειτουργία της σχεδιάστηκε να λειτουργήσει σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, διότι η COSMOTE δεν λειτούργησε ποτέ ως μονοπώλιο, λειτούργησε πάντα σε ένα περιβάλλον ανταγωνισμού και λειτούργησε με έναν κανονισμό προσωπικού, ο οποίος είναι ένας πολύ λογικός και σωστός κανονισμός προσωπικού, που της επέτρεψε να μεγαλοουργήσει στην ανταγωνιστική αγορά της κινητής τηλεφωνίας και πραγματικά να υποσκελίσει και πολύ ισχυρές εταιρείες που είχαν και το πλεονέκτημα ότι είχαν μπει στον κλάδο πριν από την COSMOTE.

Αυτό τον κανονισμό προσωπικού, προτείνει η κυβέρνηση με τη νομοθετική ρύθμιση που έχει κατατεθεί στη Βουλή να υιοθετήσει και ο ΟΤΕ, διότι και ο ΟΤΕ είναι σήμερα αυτό που ήταν η COSMOTE πριν από μερικά χρόνια, δηλαδή ξεκινούσε σε μια ανταγωνιστική αγορά να ανταγωνιστεί με άλλες επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν πολύ μεγαλύτερα πλεονεκτήματα και πολύ καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Αυτή είναι η αλλαγή που γίνεται. Δε θίγει τα δικαιώματα των νυν εργαζομένων στον ΟΤΕ, όλα τους τα εργασιακά δικαιώματα παραμένουν υπό προστασία με βάση τον παλιό κανονισμό προσωπικού αλλά επιτρέπει στον ΟΤΕ από εδώ και μπρος να προσλαμβάνει εργαζομένους είτε από τον ιδιωτικό τομέα σε θέση διευθυντικών στελεχών, είτε οι νέοι εργαζόμενοι που προσλαμβάνει να λειτουργούν με τους κανόνες που λειτουργεί και η COSMOTE και έτσι να μπορέσει να είναι πολύ πιο ανταγωνιστικός απέναντι

σε αυτούς που τον ανταγωνίζονται κάτι που θα είναι προς το συμφέρον και του Οργανισμού και της χώρας γενικότερα.

Ο σημερινός γενικός κανονισμός προσωπικού του ΟΤΕ όπως και της Ολυμπιακής πριν από πολλά χρόνια χαρακτηρίζεται απ' όλες τις αγκυλώσεις και τις δυσκαμψίες του τρόπου λειτουργίας του Οργανισμού όταν ήταν ακόμη μονοπώλιο και σε κάθε περίπτωση θέλουμε να αποφύγουμε να έχει ο ΟΤΕ στα πλαίσια της ανταγωνιστικής αγοράς τηλεπικοινωνιών την τύχη της Ολυμπιακής.

Αυτό θα ήταν χρήσιμο και νομίζω ότι το καταλαβαίνουν οι περισσότεροι, ακόμα και αυτοί που αντιδρούν στις αλλαγές που προωθούνται το αντιλαμβάνονται. Και η κυβέρνηση θα ήθελε να είχε επιτευχθεί η αλλαγή του κανονισμού προσωπικού με συμφωνία.

Καμιά φορά στο πολιτικό μας σύστημα τα πράγματα, γιατί και στο συνδικαλισμό με πολιτικά κριτήρια πολλές φορές κινούνται οι εργαζόμενοι, προτιμούν να τα κάνει κάποια πράγματα η κυβέρνηση παρά να συμφωνήσουν οι ίδιοι με τη Διοίκηση ενός Οργανισμού.

Η κυβέρνηση αναλαμβάνει το κόστος αυτής της πρωτοβουλίας.

Θεωρεί ότι είναι μια αλλαγή αυτή που γίνεται που προωθεί τα πράγματα προς τα μπρος, διότι μια προοδευτική πολιτική πρέπει να σπρώχνει τα πράγματα προς τα μπρος και να μη βλέπει μόνο τις βραχυχρόνιες αντιδράσεις.

Πρέπει να χαρακτηρίζεται από συνέχεια και από συνέπεια. Εμείς υλοποιούμε τις μεταρρυθμίσεις έχοντας πλήρη συνείδηση ότι πολλές από αυτές θα αποδώσουν σε βάθος χρόνου και κανείς δικαιώνεται σε βάθος χρόνου αλλά οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις είναι αναγκαίες για την κοινωνία και την οικονομία μας, γι' αυτό και συνεχίζουμε με αποφασιστικότητα το έργο μας, κινούμε τα πράγματα προς τα μπρος και ακόμη και σήμερα και οι πιο σφοδροί πολέμιοι των μεταρρυθμίσεων αναγνωρίζουν μια καλύτερη πραγματικότητα.

Αναγνωρίζουν ότι οι προοπτικές οικονομίας παρουσιάζουν σαφή βελτίωση και ξεκάθαρη βελτίωση και αυτό για μας αποτελεί και την μεγαλύτερη δικαίωση των προσπαθειών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.